

nóvn(du)

nóvn(du)

Hey Lóvan!

Tillukku á 22 ára degnum. Nú hefur gítarinn fingið eitt annað ljóð. Tað er akkuráð tað! Men drekk nú ikki so illa á gamalsaldrinum.

Heilsan víða um og?

Hey fitta Maria

Hjartaliga tillukku á 7 ára føðingardegnum í dag.

Ynskja omma og abbi

4. oktober. Hurrá - Margith hevur føðingardag! Vit gleða okkum.

Kærar heilsanir Arnfrið, Diana og Amanda

Góða Beinta

Ja, nú tú ert komin spælandi íggjøgnum tey fyrstu 22 árin, skalt tú fáa eina føðingardagsheilsan. Hjartaliga tillukku. Ynskja vit norðuri í »provinsuni«

Góða Joan

Hjartaliga tillukku við føðingardegnum. Eisini ein heilsan til Amy.

Kærar heilsanir Margrit, Bergur og Jákup

Góði besti Aksel

Tillukku við 6 ára føðingardegnum 4.10.

Ynskja Niklas, mamma og far

Góða elskada Sonja

Hjartaliga tillukku við 5 ára degnum.

Ynskja omma og abbi í Havn

Tøkk

Øllum tykkum ið á ymskan hátt gleddu okkum á hjúnarbandsdegnum, takka vit hjartaliga. Elin og Sámal

Minningarorð um Kristian Evaldson Simonsen

Eg siti her trý ára føðingardagin hjá litla Kristian, abbasoninum; eg vil fegin skriva nøkur orð til minningar og fari eg at royna, men tungt er tað, bert fyra mánaðar aftaná at hava skrivað minningarorð um ein annan góðan abbason.

Kristian gjørdist sum vøggubarn ógvuliga sjúk-ur, ja so sjúk at tað sá ikki væl út fyri honum. Mamma og pápi hansara vóru iðin at ferðast til Havnar til lækna við honum, har hann á sjúkrahúsinum fekk so sera góða hjálp at tey kundu gleðast yvir at siggja hann púra frískan og serliga raskan og skilagóðan.

Kristian var blíður við øll, og við tað at ongi børn vóru í grannalagnum so áttu øll hann, og hann kallaði øll fyri ommur og abba, hann hevði fast pláss niðanfyrir húsini hjá Borghildommoni har tað var ógvuliga áhugavert at siggja, hvussu væl hann fylgdi við øllum, hann kendi teir flestu bílarnar, og tað var ikki tað menniskja ið kom forbi hann, ið ikki steðgaði at tosa við henda fitta og skilagóða drongin. Hann var ramlígtur ansaði væl eftir hvat ið bleiv sagt og royndi at taka uppáttur, t.d. ein dagin eg kom norð eftir vegnum, ommam, mammam og litla Kristian stákaðust í garðinum hjá teimum, tá ið hann sá meg, lenaði hann seg niður í garðin og helt fyri ja so tavagud er hetta abbin. Somuleiðis tæði hann kom út til okkum á vitjan og ommam plagdi at fara út í túni ímóti honum, kundi hann taka í hana og siga, nei ommam góða, kom nú inn og gev mær eitt bóm. Hetta bert fyri at nevna okkurt av tí skemtiliga hann kundi siga. Kristian dámdi væl at geva ommunum og mammuni blomstur og allur vøkstur var vakur í hansara eygum, sýruslokkar vóru vakrir og eplastelkarnir í garðinum skuldu ikki blakast burt, tí tað vóru vøkur blomstur.

Góði kærri Evald, Annika og Borghildomman, tit vóru um Kristian hvønn dag og er tí tómrúmi størst hjá tykkum, men øll vit ið stóðu honum so nær, tað er so tungt so tungt at hann so knappliga skuldi vera tikin frá okkum.

Men brúka vit vit og skil so vita vit hvussu gott hesin litli eingilin hevur tað í sínum rætta heimi.

Vónandi verður hettar tykkum mínum kærur til troyst.

Takk góði Kristian fyri tey trý ríku árinu tú gav okkum.

Gud, sum børnum góður er eg eri lítill og, hjá mær ver!
Hvar eg ferðist í heimsins londum,
Eydnan er í tínum hondum!
Eydnan kemur, Eydnan fer
Tú vár faðir alltið er.

Ja, legg teg trygt til hansar hjarta
Tí leikdom tær Jesus vann,
og nívir loyðarneyðin svartu
sum eingin vinur fata kann
sig honum tað tí hansar sár
tey gróða alt - brátt torna tár.

Abbi tín